

comissió de
gestió d'infra-
estructures

RAMON GRAS VIDAL. Membre de la Comissió de Gestió d'Infraestructures.

L'enginyer, les infraestructures i la societat

És necessari el desenvolupament d'una formació humanística i social que creï empatia entre la professió i entre tots els estaments de la societat.

A l'article escrit al número 45 d'aquesta publicació parlava de cercar un millor futur per als enginyers de camins i ho contemplava des del punt de vista acadèmic: hi deia que hem de ser els abanderats de la tecnologia i els capdavanters en la investigació i el desenvolupament sobretot de l'execució de les noves infraestructures amb tot el que fa referència a la seva concepció i planificació, adaptant nous materials, sistemes de construcció i posada en ús i manteniment.

Era una consideració intrínseca i endògena de la nostra professió. Crec que en aquest aspecte hem de ser perseverants per seguir de capdavanters tecnològics i adaptar el territori a la competitivitat a què estem sotmesos.

Bé és veritat que un factor afeblidor de la nostra creativitat tècnica que hauríem d'afloiar a la societat és l'excessiva normativa que, tot i estar d'acord amb els temps actuals, la coarta de manera que no en fa brollar la part més artística. Proposo també, per tant, actuar en la creació i millora de la normativa de tot el que afecta les noves infraestructures.

Mirant-ho des d'un punt de vista més exogen, hi ha una part de la societat que utilitzant, creuant i traspasant amb freqüència les infraestructures, postula que aquestes ja estan fetes, que serveixen per a finançaments que no pertoqueu, que no cal mantenir-les i que, per tant, no preocupa planificar-ne ni concebre'n de noves.

Les infraestructures que creem són les que serveixen per assolir competitivitat i crear riquesa treballant el territori i les urbs, sent en molts casos patrimoni no

Les infraestructures que creem són les que serveixen per assolir competitivitat i riquesa

valorat. Algunes infraestructures romanen durant segles i només les valorem quan ja no hi són.

A tall d'exemple, algunes d'aquestes infraestructures pendents serien, com a eixos viaris, la compleció de l'A-27 Tarragona-Lleida, l'eix Tarragona-Andorra, la B-40, la conversió en autovia de tota la l'N-340 i, com a eixos ferroviaris, resoldre les necessitats del sistema de rodalies i el corredor mediterrani per a persones i per a mercaderies i la compleció de la línia 9. Atenent ambdues tipologies, caldria resoldre les connexions ferroviàries i viàries a ports de Barcelona i Tarragona. I, quant a serveis, donar garantia d'abastament d'aigua a tota la regió metropolitana i desenvolupar les xarxes interestatals de gas i energia elèctrica.

És per tot això que entenc que hem de mirar enrere i valorar tot el que hem fet fins

ara com a professió. Per això proposo el desenvolupament d'una formació humanística i social que creï empatia entre la professió i tots els estaments de la societat, de manera que la nostra intervenció tingui pes des del punt inicial del desenvolupament d'infraestructures i que la nostra aportació tècnica no resti supeditada, com gairebé sempre, a decisions superiors.

Per tant, a través nostre, hem de crear una cultura de les infraestructures per a la societat i assolir, com diu l'axiologia, una creació i posada en valor de la tecnologia i de tot el que hem contribuït i seguirem contribuint al seu desenvolupament. Per a tal fi, el primer que cal és explicar a tota la societat què són, què fan, com es desenvolupen i què aporten a la societat les infraestructures. És una tasca que hem de fer entre tots i totes perquè es valori el potencial de la nostra professió.